rättikun, nink es kauple mitte temmaga, sepärrast wõeti kiik temma käest ärra.

Üts töine tallomees olli ka rahhatenija nink rahhahoitja, nink kui tal 500 hõbbe-ruublit koon olli, saije lina sõbral sedda kuulda, nink sõbber üttel mehhe wasta: „Mes sa hoijat omma rahha la„dikun, sääl ei kañna temma renti. Añna mulle „sedda rahha hoita. Minna panne sedda omma „kauba pále wälja, nink me. mul temmast kaswu „saap, sedda tahha ma egga ajastaja kokkoarwada „nink polilde joggada, et ossa kaswust mulle, töine „sulle saap. Om se rahha 10 ajastaiga promis „minno käen olnu nink sulle renti kandnu, kül sa sis „tuñnet ärra, kas om parremb, weel minno kätte „jätta, ehk minno käest ärrawõtta nink essi koddun „hoita.“ Se nõuw olli tallomehhe mele pärrast, nink kui temma linna-wori aigo lina tulli, lâts temma sõbra pole sisse nink luggi tälle 500 hõbbe-ruublit kätte. Lina sõbber wõt rahha römoga nink meest ausaste wasta, ost mehhe käest liñnu, and tälle hääd hinda, nink kui mees omma hobbesega sõbra man olli hääd üllespiddamist löidnu, sûwwa nink juwwa nink 2 nakla tubbakut weel melehääs pále sanu, lâts mees koo, nink kit sedda õñne, mes tal olli sanu. Ajastaig lâts mõda nink jälle tulli linna-wori aig kätte. Mees rutto lina sõbra mannu. Parrembat sõpra es wõi olla. Jälle hä linna-hind, sûwwa, juwwa willand, 2 nakla tubbakut pále kauba, wina ni paljo kui õige mehhe sûdda kañnap nink perrenaisele helme-kõrd koddo wija. „Kas mo rahha iks „weel allal om?“ — „„Ärra murretogo sepärrast! „„Kaup josep tâwweste, rahha lât wälja nink tullep „„kaswuga jälle sisse. Tenno Jummalale, sel ajas„„tajal ei olle joht kaibmist. Sinno rahha om mul „„ka abbis olnu nink kaswu saatnu, nink sest tullep „„sinno jaus 10 hõbbe-ruublit. Nâtse, siin om rah„„ha, wõtta ärra nink wi koo pârahha pále.““ —

„Woi kulla Essand, mes ma temmast koddo wi? „Pârahha om sûggise jo ärramassetu, linna-rahha „om mul käen: sellega ma loda lâbbiajada. Jâgo „se rahha ka weel teije kätte hoita.“ — „„„Hä kül, „„„sõbber. Tullewa ajastaja toop so rahha jälle „„„10 ruublit kaswu, nink kui sa sedda renti ka egga „„„ajastaja mo kätte jättat, nink Jummal õñnistap, „„„sis saat sa kûmne ajastaja pärrast omma 500 „„„ruubli eest ûlleûlde 600 hõbbe-ruublit taggasi.““ Mamees olli wâga rahhul, et tal es olle waja, koddun essi sedda hulga rahha hoita nink et sõbra käen weel piddi 100 ruublit mannu kaswama. Ni saggede kui temma lina tulli, teggi temma iks omma sõbraga hääd kaupa, wõeti ausaste wasta nink es mõista tedda kuigi wisil laita. Koddun lâts ka temma majapiddamine wâga hâste kõrda, nink rahha tulli paljo sisse nink lâts weidi wälja. Temmal olli se nõuw, kui temma Jummala abbiga weel töist 500 ruublit olles kokko-korjanu, sedda ka jälle lina sõbra kätte rendi pále anda. Ent kui se rahha koon olli, tulli jälle töine mõtte. Temma könnel perrenaisega nink lastega kokko, nink kiik kittiwa sedda nõuwo hääs, omma rahha kiik kokko-wõtta, nink sedda tallo assent, kelle eest temma moisahe orjas, se rahhaga herra käest hennele pärrises ärraosta. Kui temma herraga se asja pärrast jutto pále saije, es olle her ka wasta nink kûsk 1000 hõbbe ruublit se ma-jao eest. Ni paljo rahha olli mehhel kül wõimalik wâljapanda, sest 500 ruublit olli tal koddun ladikun, nink 600 piddi temma nûûd pea lina sõbra käest sama, sest talsi-pûhhi aigo sai 10 ajastaiga tâûs, et rahha sõbra käen olli. Eñne talwiste-pûhha lâts temma õige nimmelt jälle se asja pärrast herra mannu, teggi kauba ärra nink piddi pále pûhhi kontrahti teggema nink rahha sisesmasma, nink Jürripâiwal tallo asse tälle kohto po-

Majanwa Kalender 1848, lk. 14